

Sygn. akt II C 373/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Protokolant: Hanna Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 listopada 2017r. w R.

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko K. C. (1), A. C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 178.827,37 zł (sto siedemdziesiąt osiem tysięcy osiemset dwadzieścia siedem złotych 37/100) z odsetkami :

- od kwoty 172.781,49 zł - umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 11 czerwca 2015 r do dnia 31 12 2015 r oraz w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie więcej niż dwukrotność odsetek ustawowych od dnia 1 stycznia 2016 r do dnia zapłaty

- od kwoty 1.902,01 zł – ustawowymi od dnia 11 czerwca 2015 r do dnia 31 grudnia 2015 r oraz ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r do dnia zapłaty

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

3. nie obciąża pozwanych kosztami procesu.

SSO Marta Kucharczyk-Gemza

Sygn akt II C 373/15

UZASADNIENIE

Powód (...) **Bank SA z siedzibą w W.** wniósł do (...) pozew o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanych solidarnie kwoty 185.153.08 zł z odsetkami :

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 10 06 2015 r do dnia zapłaty od kwoty 178.546,28 zł

- ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 2.462,93 zł .

Powód wniósł także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu .

W uzasadnieniu powód podniósł , że strony zawarły umowę kredytu hipotecznego w dniu 24 06 2010 r wraz z aneksem z dnia 11 12 2013 r . Pozwani nie wywiązali się ze zobowiązania terminowego dokonywania ustalonych w umowie spłat kredytu . Dlatego umowa kredytu została przez bank wypowiedziana pismem z dnia 5 02 2015 r stawiając całą

należność w stan wymagalności. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się : kwota 178.546,28 tytułem należności głównej, kwota 2.462,93 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 4,10 % od dnia 7 12 2014 r do dnia 16 03 2015 r ,kwota 4.128.87 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10% od dnia 10 02 2010 r do 9 06 2015 r , 15 zł tytułem opłat i prowizji.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 07 2015 r uwzględniono żądanie powoda w całości .

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k 10 -12 i karta 17-19) pozwani **K. C. (1) i A. C.** wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu podnieśli że byli tzw „złotymi klientem” banku regularnie i terminowo wpalając zaległości. Przyczyny losowe spowodowały zatory płatnicze dlatego pozwani zwrócili się do banku z prośbą o udzielenie rozwiązań pozwalających na zmniejszenie wysokości rat miesięcznych na co powód nie wyraził zgody. Pozwani podnieśli zarzut nieważności umowy bowiem pozwany K. C. (1) podpisując umowę kredytu znajdował się w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli . Żądana kwota kapitału nie uwzględnia spłaconych rat za okres od 2010 do 2015 r . Żądana kwota kapitału stanowi saldo z dnia podpisania umowy a nie z dnia rozwiązania umowy. Od dnia podpisania umowy pozwani wpłacili na poczet kredytu 56.000 zł czego powód nie uwzględnił. Ponadto pozwani podnieśli że jako osoby uczciwe i sumienne chcą spłacić należność i zrobią wszystko aby zapewnić spłatę wszystkich wierzytelności . Dlatego proszą o zaproponowanie ugody pozwalającej na spłatę należności w ratach dopasowanych do obecnych możliwości finansowych pozwanych .

Postanowieniem z dnia 21 08 2015 r Sąd Rejonowy L. (...) po stwierdzeniu utraty mocy nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 24 06 2010 r (...) Bank SA z siedzibą w W. zawarł z pozwanymi K. C. (1) i A. C. umowę kredytu hipotecznego na zakup nieruchomości w łącznej wysokości 178.272,49 zł. Zabezpieczeniem kredytu była hipoteka zwykła do kwoty 178.272,49 zł oraz hipoteka kaucyjna do kwoty 124.790,74 zł ujawniona w księdze wieczystej obejmującej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego na os XXX lecia PRL 37/21 w W. Sl. W § 5 pkt 9 umowy strony postanowiły między innymi , że w przypadku nie spłacenia w terminie należności po upływie okresu wypowiedzenia umowy niespłacona kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym . Od kapitału przeterminowanego Bank nalicza odsetki w wysokości czterokrotności oprocentowania kredytu lombardowego . Z kolei w § 8 umowy Bank zastrzegł prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku między innymi niewykonania lub nieterminowego regulowania przez Kredytobiorcę zobowiązań wobec B. w szczególności w przypadku , gdy Kredytobiorca zalega w całości lub części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty listem poleconym nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wezwania. Okres wypowiedzenia liczy się od dnia doręczenia wypowiedzenia.

W dacie zawierania umowy pozwani mieli zachowaną zdolność świadomego i swobodnego podjęcia decyzji i wyrażenia woli. Pozwany K. C. (1) od dnia 2 01 2010 r do dnia 31 08 2014 r zatrudniony był w (...) Sp (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku Szefa Regionu . Ze świadectwa pracy wynika że w 2010 r nie korzystał z L-4 . Pierwsze L4 wykorzystał w lutym 2011 r - 3 dni , w kwietniu 2012 r - 4 dni , 3 dni w grudniu 2012 r a kolejne dni chorobowego w latach następnych 2013 i 2014 .

W dniu 11 12 2013 r strony podpisały aneks do umowy kredytu z dnia 24 06 2010 r . W aneksie strony potwierdziły wysokość zaległości w spłacie w wysokości 1.155,04 zł w tym kapitał , odsetki umowne , odsetki karne i bieżące. Bank udzielił aneksem karencji na okres 1 miesiąca w spłacie raty kapitałowo – odsetkowej . Strony zmieniły na okres 6 miesięcy od lutego 2014 r do lipca 2014 r zasady w spłacie odsetek w ten sposób , że Kredytobiorcy będą zobowiązani w tym okresie do spłaty kapitału po 400 zł . Strony ustalił także sposób spłaty odsetek z okresu karencji oraz zaległej wierzytelności .

Powód kierował do pozwanych wezwania do zapłaty pismami z dnia 10 09 2014 r (karta 256-257) , z dnia 13 11 2014 r (karta 259-260) , z dnia 16 12 2014 r (karta 262-263) Pismami z dnia 5 02 2015 r doręczonymi pozwany w dniu 13 02 2015 r powód wypowiedział pozwany umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia od dnia jego doręczenia. Bank zapowiedział możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości tj kwot 885,59 zł tytułem należności kapitałowej, 1.720,28 zł tytułem odsetek umownych , 14,27 zł tytułem odsetek za opóźnienie, 15 zł tytułem kosztów . Na zadłużenie kapitałowe 885,59 zł składały się raty kapitału (za 6 miesięcy) za okres od sierpnia 2014 r do stycznia 2015 r (zgodnie z wyszczególnieniem jak na k 217) . Łączne zadłużenie pozwanych na dzień sporządzenia oświadczenia o wypowiedzeniu wynosiło **2.635,14 zł**. Pozwani zobowiązani byli do spłacania miesięcznych rat po 828,21 zł . W okresie wypowiedzenia przypadał również obowiązek zapłaty przez pozwanych bieżącej raty kredytu. W dniu 9 lutego 2015 r pozwani wpłacili kwotę 495,62 zł a w dniu 10 02 2015 r kwotę 300 zł . Tak więc na dzień doręczenia pozwany oświadczenia o wypowiedzeniu umowy zaległość pozwanych wynosiła 1.839,52 zł podczas gdy dwie pełne raty płatności stanowiły kwotę 1.656,42 zł.

Kredyt nie był ubezpieczony na wypadek wypowiedzenia umowy czy zaprzestania spłat . Zabezpieczeniem udzielonego kredytu była cesja praw z polisy od ognia i innych zdarzeń . Zgodnie z pkt III umowy część kredytu 3.476,31 zł została przeznaczona na na ubezpieczenie ochrony prawnej tytułu prawnego do nieruchomości natomiast kwota 2.317 , 54 zł została przeznaczona na ubezpieczenie nieruchomości od pożaru i innych zdarzeń losowych . Pozwani zapoznali się z warunkami ubezpieczenia. Brak podstaw do skorzystania przez pozwanych z ubezpieczenia wobec braku zdarzeń będących podstawą wypłaty odszkodowania (pożaru , innych zdarzeń losowych czy wad prawnych nieruchomości) .

Od daty zawarcia umowy kredytu do daty wypowiedzenia umowy pozwani wpłacili na poczet spłaty łączną kwotę 49.266,91 zł która została rozliczona jako : kapitał 5.491 zł , odsetki 43.491,35 zł i odsetki karne 39,61 zł , opłaty i prowizje 244,95 zł . Po wypowiedzeniu umowy pozwani nie dokonali żadnych wpłat na poczet spłaty kredytu.

Po wniesieniu pozwu (data wpływu pozwu do Sądu 16 06 2015 r) powód dokonał w dniu 30 12 2015 r cesji wierzytelności na rzecz D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty. Odpis pozwu pozwani otrzymali w lipcu 2015 r skoro w dniu 4 08 2015 r złożyli sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o umowę kredytu hipotecznego k 64- 73 , aneks do umowy kredytu hipotecznego z dnia 24 06 2010 r kart 74-77, wypowiedzenie umowy kredytu karta 78- 85 , Regulamin Kredytu Hipotecznego k 179-193, pisma wzywające pozwanych do zapłaty zaległości karty 256-263 , deklaracja ubezpieczeniowa kart 265-267, rozliczenie umowy kredytowej po wypowiedzeniu karta 270 , opinia biegłego lekarza psychiatry V. B. o stanie zdrowia psychicznego karta 298 303 , opinia uzupełniająca biegłego karta 361- 368 , przesłuchanie pozwanych K. C. (1) i A. C. .

Sąd zważył :

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. – Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 i 2 pr. bank. w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, zaś termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni. Takie postanowienie zawarte było w umowie kredytu z dnia 24 06 2010 r .

Wobec zalegania ze spłatą kredytu nastąpiło skuteczne wypowiedzenie umowy po wcześniejszym trzykrotnym pisemnym wezwaniu pozwanych do zapłaty zaległości. W konsekwencji tego wypowiedzenia kredyt został postawiony w stan natychmiastowej wymagalności, co oznacza powstanie obowiązku zwrotu całej kwoty kredytu niezależnie od pierwotnego harmonogramu spłat. Niewątpliwie w dacie doręczenia oświadczenia powoda o wypowiedzeniu umowy kredytu pozwany zalegali oni z płatnością w wysokości przewyższającej łącznie dwie pełne raty płatności. Szczegółowy wykaz zaległości z rozróżnieniem na kapitał i odsetki zawiera rozliczenie kredytu po wypowiedzeniu jak na karcie 270. Były więc podstawy do wypowiedzenia umowy kredytu tak więc całkowicie chybiony jest zarzut pozwanych o przedwczesności żądania pozwu.

Zarzut braku legitymacji czynnej po stronie (...) Bank SA w W. jest bezzasadny. W myśl art. 192 pkt 3 kpc z chwilą doręczenia pozwu zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy. Nabywca może wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej. Skoro cesja wierzytelności na rzecz D. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego nastąpiła po doręczeniu odpisu pozwu pozwany zbycie wierzytelności pozostaje bez wpływu na dalszy tok sprawy.

Pozwani zarzucili nieważność umowy kredytowej z czerwca 2010 r wobec pozostawania w dacie zawarcia umowy pozwanego K. C. (2) w stanie wyłącającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli z uwagi na chorobę psychiczną na jaką wówczas cierpiał. Zdaniem pozwanego zachodzą przesłanki art. 82 kc a zatem umowa kredytu z dnia 24 06 2010 r jest nieważna.

Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, jakie miałyby wskazywać na nieważność umowy kredytu z dnia 24.06.2010 r. Zgodnie z art. 82 kc nieważne jest oświadczenie woli złożone przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłącającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Dotyczy to w szczególności choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego, chociażby nawet przemijającego, zaburzenia czynności psychicznych.

Pozwany przedłożył dokumentację leczenia podnosząc, że już przed podpisaniem umowy w latach 2000-2004 r zdiagnozowano u niego chorobę afektywną dwubiegunową. W latach 2008 – 2009 przeżył traumę związaną z odejściem żony, która dopuściła się zdrady małżeńskiej. Zdarzenia te wywołały u pozwanego stres pourazowy. W latach 2008 – 2010 pozwany twierdził, że odczuwał silne dolegliwości związane z chorobą polegające na gwałtownych zmianach nastroju i pod wpływem tej choroby podpisał wiele umów, których treści nie rozumiał, w tym umowę kredytu z powodowym bankiem.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry V. B. na okoliczność czy pozwany w dacie podpisania umowy kredytu tj w dniu 24 06 2010 r z uwagi na stan zdrowia psychicznego znajdował się w stanie wyłącającym świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli, czy działał bez rozeznania i rozumienia zachowań własnych i innych osób. Czy w chwili zawierania umowy kredytu zdawał sobie sprawę ze znaczenia i skutków swego postępowania, czy też stan zdrowia psychicznego znosił tę zdolność.

Biegła lekarz psychiatra wydała opinię po przeanalizowaniu dokumentacji leczenia powoda zgromadzonej w aktach sprawy oraz po przeprowadzeniu badania pozwanego K. C. (1). Zdaniem biegłej od lutego do kwietnia 2010 r pozwany znajdował się w stanie psychicznym wyrównanym co wynika z dokumentacji medycznej i w takim stanie stawiał się na wizytę w październiku 2010 r. Od kwietnia 2014 r podjął regularne leczenie. Zdaniem biegłej dane z wywiadu przedstawione przez pozwanego dotyczące czerwca 2010 r nie mają potwierdzenia w dokumentacji leczenia pozwanego. W tym czasie pozwany znajdował się w wyrównanym stanie psychicznym a jego problemy wymagające pomocy i leczenia występowały wcześniej i ponownie rozpoczęły się później (kwiecień 2014 r). Według biegłej brak podstaw do rozpoznania występowania u pozwanego kiedykolwiek a zwłaszcza w czerwcu 2010 r ciężkich epizodów maniакаlnych z objawami psychotycznymi czy ciężkich epizodów depresyjnych mogących mieć wpływ na poczytalność pozwanego, na jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem czy mogących znosić zdolność do świadomego i swobodnego podejmowania decyzji i wyrażania woli. W opinii uzupełniającej biegła podkreśliła, że nie kwestionuje występowania u pozwanego zaburzeń afektywnych

dwubiegunowych wymagających leczenia , być może częstszych interwencji leczniczych jak to miało miejsce na przełomie 2009 /2010 r oraz w 2015 .Brak jest przesłanek do stwierdzenia że ich natężenie i przebieg powodowały zniesienie zdolności pozwanego do oceny sytuacji , świadomego podjęcia decyzji i wyrażenia woli w czerwcu 2010 r. W realiach niniejszej sprawy nie sposób przyjąć aby pozwany K. C. (1) podpisując umowę kredytu w czerwcu 2010 r znajdował się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli. Zeznania pozwanych wyraźnie wskazują że decyzja o wzięciu kredytu była uwarunkowana wieloma czynnikami które pozwani brali pod uwagę. Kredyt został wzięty na zakup mieszkania. Pozwanemu zależało na jego kupnie ponieważ chciał odzyskać prawa rodzicielskie do dzieci z którymi chciał zamieszkać. Poszukiwał odpowiedniego mieszkania po podpisaniu umowy z agencją pośrednictwa nieruchomości . Oglądał mieszkanie przed zakupem. Równocześnie pracował zawodowo na samodzielnym stanowisku jako szef regionu w spółce zajmującej się sprzedażą izolacji budowlanych . Był odpowiedzialny za sprzedaż asortymentu budowlanego na całą Polskę . Piastując tak odpowiedzialne i samodzielne stanowisko w dacie podpisania kredytu z pewnością musiał działać z należyтым rozeznaniem . Przy nasileniu choroby afektywnej dwubiegunowej na jaką powoływał się pozwany nie byłby w stanie wykonywać swojej pracy na takim decyzyjnym stanowisku . Ze świadectwa pracy wynika że w tym czasie nie korzystał ze zwolnienia lekarskiego. Pozwany sam wybrał bank , znał warunki kredytu oraz okres spłaty. Pozwana A. C. nie zajmowała się w ogóle tymi sprawami . Przyjechała do banku podpisać kredyt zdając się na decyzję męża , bo ufała mu w tej kwestii Pozwana zeznała że ma pełną świadomość choroby męża , troszczy się o niego , zna zagrożenia płynące ze stanu manii w chorobie afektywnej dwubiegunowej. Jednak w dacie podpisywania umowy nie zainteresowała się warunkami kredytu ufając mężowi. Skoro tak, to jest to kolejny argument przemawiający za tym , że pozwany w dacie podpisania umowy kredytu działał z należyтым rozeznaniem. To , że pozwany obecnie po 7 upływie lat nie pamięta okoliczności podpisania umowy notarialnej nie oznacza , że nie działał wówczas z należyтым rozeznaniem.

Podkreślić należy, że sformułowanie „stan wyłączający swobodne powzięcie i oświadczenie woli" musi być odniesione do stanu psychiki i intelektu osoby składającej oświadczenie woli. Oznacza to, że przyczyna wyłączająca swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli tkwić musi w osobie składającej oświadczenie, a nie w sytuacji zewnętrznej, w jakiej on działa. W szczególności złożenie oświadczenia woli w sytuacji przymusowej np. ekonomicznej nie uzasadnia samo przez się uznania jego nieważności na gruncie art. 82 kc (tak uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1974 r., III CRN 119/74, OSP 1976, z. 2, poz. 30). Stan wyłączający świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli może bowiem być rozumiany tylko jako stan, w którym możliwość swobodnego wyboru jest całkowicie wyłączona, gdy zarówno proces decyzyjny, jak i uzewnętrznienie woli zostały zakłócone przez destrukcyjne czynniki wynikające z właściwości psychiki czy procesu myślowego osoby składającej oświadczenie woli. Stan wyłączający swobodę musi być rozumiany jako wykluczający możliwość podejmowania jakiegokolwiek samodzielnej decyzji. W niniejszej sprawie stan taki nie zachodzi a zatem umowa kredytu z dnia 24 06 2010r nie jest dotknięta nieważnością. Zmieniennym jest również fakt , że pozwani podpisali w 2013 r aneks do umowy potwierdzając stan zadłużenia i godząc się na zaproponowaną formę spłaty 6 rat kredytu. Zresztą analiza treści pism pozwanych składanych w niniejszej sprawie świadczy o pewnej niekonsekwencji w stanowisku stron. Raz pozwani twierdzą że umowa dotknięta jest nieważnością i dlatego nie powinni spłacać kredytu aby zaraz potem zawrzeć zobowiązanie do podjęcia wszelkich starań do spłaty kredytu. Ta niekonsekwencja prowadzi do wniosku w świetle całości zgromadzonego materiału dowodowego , że zarzut nieważności umowy podniesiony był jedynie jako linia obrony w niniejszym procesie. Tak też należy tłumaczyć twierdzenia powoda co do tego że nie miał świadomości że podpisuje umowę kredytu hipotecznego , że bank wpisze hipotekę , na czym polega ta forma zabezpieczenia. Twierdził że nie rozumiał także na czym polega spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, że w ogóle nie przeczytał umów kredytu a aneks do umowy podpisał pod wpływem żony choć nie chciał bo wiedział że uznaje tym samym dług. Fakt że pozwany nie przeczytał umowy którą podpisał nie chroni go przed konsekwencjami tej umowy . Pozwany zobowiązany jest do zwrotu pożyczonych pieniędzy wraz z odsetkami. Stan zdrowia pozwanego nie wyłączał jego świadomości i swobody w podejmowaniu decyzji kredytowej a wyższe wykształcenie ekonomiczne pozwanego nie pozwala na zdjęcie z pozwanego odpowiedzialności za podpisane zobowiązania pod pozorem braku należytego zrozumienia treści zobowiązania.

Sąd doszedł do przekonania, że pozwani jedynie w niewielkim zakresie skutecznie zakwestionowali stanowisko powoda co do wysokości dochodzonego roszczenia . Powód dochodził zasądzenia kwoty **185.153,08 zł** w tym

178.546,28 zł tytułem kapitału z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 10 06 2015 r do dnia zapłaty , kwoty **2.462,93 zł** (odsetki umowne za okres korzystania z kapitału) z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty **4.128,87 zł** (bez odsetek) i **15 zł** opłat i prowizji.

Sąd w pkt 1 wyroku uwzględnił roszczenie powoda do kwoty **178.827,37 zł** na która składają się kapitał **172.781,49 zł** z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 11 06 2015 r do dnia 31 12 2015 r oraz w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie więcej niż dwukrotność odsetek ustawowych od dnia 1 01 2016 r do dnia zapłaty.

Powód w piśmie procesowym z dnia 30 06 2016 r (karta 252) przyznał , że pozwani na poczet spłaty kredytu wpłacili łącznie 49.266,91 zł z czego na kapitał zaliczono 5.491 zł a 43.491,35 zł na odsetki, na odsetki karne zarachowano 39,61 zł a na opłaty i prowizje 244,95 zł . Do pisma załączono rozliczenie umowy kredytowej (karta 270) w którym jako kapitał wymagalny (podstawę do naliczania odsetek) wpisano w całym okresie kredytowania kwotę 178.545.28 zł . Tymczasem z umowy kredytu (karta 64) wynika że całkowita kwota kredytu wynosiła 178.272,49 zł (a nie 178.546,28 zł) Skoro powód dochodzi zwrotu kapitału to od kwoty 178.272,49 zł należało odjąć zarachowaną przez powoda na poczet kapitału kwotę 5.491 zł .

Mimo deklaracji powoda o zaliczeniu wpłaconej przez pozwanych kwoty 5.491 zł na kapitał nie uwzględniono tego w rozliczeniu umowy . Dlatego Sąd pomniejszył kwotę dochodzoną z tytułu kapitału 178.272,49 zł o kwotę 5.491 zł i zasądził kwotę **172.781,49 zł** . W pozostałej części co do roszczenia o zwrot kapitału powództwo oddalono. Powód nie wykazał z jakiego tytułu dochodzi zasądzenia kwoty kapitału ponad kwotę 178.272,49 zł. Odsetki od kapitału zasądzono zgodnie z art. 359 § 2¹ kc .

Powód domagał się zasądzenia odsetek umownych w wysokości **2.462,93 zł** w wysokości 4,10% za okres od dnia 7 12 2014 r do 16 03 2015 r . Odsetki naliczono błędnie od kapitału 178.546,28 zł podczas gdy na dzień 7 12 2014 kapitał był niższy wobec spłaty kwoty 5.491 zł co przedstawiono wyżej . Tak więc odsetki za okres od 7 12 2014 r do 16 03 2015 r powinny być naliczane w wysokości 4,10% od kwoty niższej tj 178.272,49 zł co daje kwotę **1.902,01 zł** . Taką też kwotę odsetek zasądzono w wyroku oddalając roszczenie o zasądzenie odsetek za wyżej wskazany okres ponad kwotę 1.902,01 zł. Od kwoty 1,902,01 zł naliczono odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 11 06 2015 r do dnia zapłaty na podstawie art. 481 kc.

Na kwotę zasądzzonego roszczenia składa się także kwota 4.128,87 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10 % od dnia 10 02 2015 r do 9 06 2015 r i kwota 15 zł tytułem prowizji.

Z uwagi na trudną sytuację materialną Sąd na mocy art. 102 kpc nie obciążył pozwanych kosztami postępowania .

SSO Marta Kucharczyk – Gemza

ZARZĄDZENIE

1 odnotować zwrot akt z uzasadnieniem

2 odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu K. C. (1) z pouczeniem o apelacji

3 odnotować przedłużenie terminu do sporządzenia uzasadnienia